

287. Vaarens Budskab flyver over Lande.

291

Tempo di marcia.

(Grundloven.)

Carl Mortensen.

1. Vaa - rens Bud - skab fly - ver o - ver Lan - de, Him - lens Fug - le

jub - le det i Sky, Fol - kets Stem - mer sig med de - res blan - de,

som Na - tu - ren er det født paa - ny. Endt er jo dets lan - ge Vin - ter -

dva - - le un - der E - ne - væl - dens nøg - ne Top.

Sne - en smel - ted i de dy - be Da - le, gam - mel Va - nes sej - e Is brød op.

2. Men hvad Høst os Vaaren vil forjætte,
Om hvert Skud vil trives, som den skød,
Om de svaje Straa vil Kjærner sætte,
Om de hvide Blomster Frugten rød -
Ikkun han, som Sol og Regn afvejer
Og beskikker godt og ondt, det ved;
Men han giver ærlig Stræben Sejer
Og belønner mandig Trofasthed.

3. Vil vi haabe da, at Danmarks Tilje
Dækkes skal engang af gyldne Neg,
Maa vor Friheds Rug med kraftig Vilje
Værnes, medens den er grøn og veg:
Den maa have Ly, naar Solen brænder,
Ly mod Stormens Magt og Regnens Flod;
Den maa holdes ren, og flinke Hænder
Rykke alle Tidsler op med Rod.

4. Derfor vil med Haand og Mund vi love,
Brødre! paa vor glade Foraarsfest:
At vi fra vor Gjerning ej vil sove,
Men ta'e fat, enhver som han kan bedst!
Vi vil vare paa Kong Fredriks Gave.
Vi vil pleje Sæden, han har lagt!
Vi vil efterlade Danmarks Have
Til vor Efterslægt i Sommerpragt!

C. Ploug.